

taková závada, která by rozhodnutí to činila zmatečným na př. kdyby rozhodnutí vydáno bylo úřadem nepřislušným. Toho však v daném případě není. Změna cit. rozhodnutí byla by pak možnou již jen za podmínek obnovy řízení, t. j. kdyby vyšly na jevo nové skutkové okolnosti, které při vydání rozhodnutí známy nebyly, nebo kdyby se byl úřad mýlil v eskutkových okolnostech (kdyby šlo o početní chyby a pod). O žádný z těchto případů však nejde. Naproti tomu pouhá změna právního názoru podle všeobecně uznávaných zásad řízení správního není vůbec důvodem obnovy řízení. V daném případě pak plyne ze spisů správních, že první propočtení služební doby provedeno bylo ke dni 1. ledna 1921, kdežto druhé propočtení služební doby stalo se ke dni 28. ledna 1922, t. j. ke dni definitivního jmenování st-le ve státní službě, tedy k termínu zcela jinému, z čehož právě resultuje přeplatek služebních požitků. Při tom dekret o propočtení prvním byl zrušen, jakkoli se st-l nedomáhal ničeho jiného, než aby mu byla započítána ještě další období. Žal. úřad vydávaje nař. rozhodnutí, vycházel nade vši pochybnost z právního názoru, že propočtení služební doby úředníků provisorních jest vůbec neplatné a může kdykoli býti změněno; změnil tedy proti původnímu svému rozhodnutí z 1. dubna 1922 toliko svůj právní názor. Pouhá změna právního názoru nemůže však, jak již bylo řečeno, býti důvodem obnovy řízení.

Č. 4007.

Mimořádná opatření: Povolení k dovozu uherských rent?

(Nález ze dne 10. října 1924 č. 17.224.)

Věc: Dr. Eduard a Františka O. v Ž. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu financí (min. taj. Dr. Jos. Bauer) o dovoz uherských předválečných rent.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítnuta byla žádost o povolení k dovozu titrů 4% předválečných uherských rent v nom. hodnotě 35.000 K z Maďarska z důvodu, že nebylo proti maďarskému označení protestováno a renty ty v seznamech protestovaných rent uvedeny nejsou.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss:

Jak vidno z obsahu zmíněné žádosti a z obsahu stížnosti, bylo žádáno za povolení dovozu těchto rent k tomu účelu, aby st-l mohl uplatňovati nároky jako čl. státní příslušník na honorování předválečných dluhopisů, jak bylo uloženo mírovou smlouvou jednotlivým státům vzniklým z bývalého Rakouska.

Mírové smlouvy o sobě ovšem nemohou poskytovati jednotlivcům právních nároků proti kterémukoliv ze smluvních států, jak bylo vloženo ve zdejším nál. Boh. 3673, na jehož důvody se poukazuje dle § 44 j. ř.

Aby bylo připraveno provedení čl. 203 mír. smlouvy St. Germainské resp. čl. 186 mírové smlouvy trianonské, byla podle zák. z 18. března 1921 č. 124 Sb. vláda republiky čsl. zmocněna, aby zjistila titry předválečného dluhu býv. státu rak., uh. a rak.-uh., a aby za tím účelem nařídila složení do úřední úschovy.

Na základě tohoto zák. bylo nařízením z 25. září 1921 č. 355 Sb. ustanoveno (§ 1, odst 1 b), že mají býti zjištěny a seznamenány také ony renty předválečného státního dluhu uherského, uvedené v § 3 tohoto nař., které jako majetek čsl. příslušníků jsou mimo území Čsl. republiky; dále v § 2, že dluhopisy ty mají býti složeny do úřední úschovy do 8 dnů po jich převozu do Čsl. republiky.

Tato ustanovení zakládají pro vlastníky dotyčných dluhopisů nejen povinnosti, nýbrž i právní nárok, aby renty, ohledně nichž jsou pro převzetí do úřední úschovy splněny všechny podmínky, byly do úřední úschovy převzaty, neboť toto odevzdání a převzetí do úřední úschovy nařízeno bylo jako preparatorní akt pro rozhodnutí o převzetí předválečného státního dluhu, resp. o výplatě úroků.

St-I vyhověl povinnosti jemu uložené cit. vl. nař. co do sepsání těchto rent; aby pak mohl splniti další podmínku, t. j. renty ty také do úřední úschovy odevzdati, žádal o povolení dovozu jich z Maďarska, poněvadž se domníval, že k dovozu cenných papírů z Maďarska jest zapotřebí dovozního povolení ve smyslu § 2 nař. z 5. srpna 1919 č. 464 Sb. Avšak toto ustanovení nemohlo se vztahovati na tyto renty, ježto byly majetkem čsl. příslušníků státních podle přihlášky k soupisu; ostatně také bylo nař. toto již před podáním st-lovy žádosti zrušeno nařízením z 22. září 1922, č. 276 Sb. Jestliže tedy žal. úřad přes to, zamítaje st-lovu žádost o povolení k dovozu těchto rent, vyřídil podání to takovým způsobem, že tím st-le nutně musil uvést v omyl resp. utvrditi v jeho omylu, že renty ty dovésti sem nesmí, musil nss k stížnosti této uznati, že nař. rozhodnutí, jak bylo vydáno, upřelo st-li volnost dovozu zmíněných rent bez zákonného podkladu, a bylo je proto zrušiti podle § 7. zák. o ss.

č. 4008.

Administrativní řízení: O předpokladech rei judicatae v řízení správním.

(Nález ze dne 10. října 1924 č. 17.374.)

V ě c: Ludevít P. ve Vel. Š. proti ministerstvu vnitra o započítání služební doby.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-I byl dekretem min. vnitra ze 7. května 1921 jmenován prozatímně ve stavu notářů do IX. hodn. třídy 1. stupně s podmínkou, že do roka prokáže znalost státního jazyka. Dne 21. února 1922 zažádal st-I u min. pro Slovensko o propočítání služebního času podle zák. z 9. dubna 1920 č. 222 Sb., kterážto žádost byla dne 24. března 1923 předložena min. vnitra spolu s návrhem na jmenování st-le definitivním. Dekretem min. vnitra z 1. srpna 1923 byl pak st-I jmenován definitivně do IX. hodn. třídy ve stavu obecních a okolních notářů